

Рухливі тіні на воді —
мов пасма туги —
хай будь біді — не будь біді —
не мовлю вдруге:
Це чорне озеро німе
в блакитнім ореолі
мої вітрила хай надме
і вкаже шлях до волі.
Завмерли тіні на воді,
немов перед грозою.
Ні, ми уже не молоді,
раз кроплені сльозою
рухливі тіні на воді,
мов привиди сновиддя...
Хай будь біді — оце тоді,
коли пригасне на воді
золочене обіддя.
Хай в пасма осені руді
вплететься промінь ярий.
Люблю мигтіння на воді
відтіненних пожарів.

4.9.61 року. Біля Місяжу